

[Carlsen-Skiødt.]

— saa er Sandheden jo ganske simpelt den, at det ikke er hos det konservative Folkeparti, der har været en Slingrekurs. Hvis dette Ord kan bruges — det er altsaa ikke mig, der bruger det; det er „Morgenbladet“ —, maa det vel anvendes paa Partiet Venstre selv, da dette Parti jo synes at være kommet i en noget vanskelig Slingrekurs.

Og hvis man tør regne med, hvad „Aalborg Amtstidende“ har skrevet om hele denne Sag — og det bør man dog vist gøre; en Udtalelse fra et saa stort og vigtigt Blad i Jylland maa jo have nogen Betydning —, saa ser det jo ud til, at Venstres Trængselstider i Slingerkursen ikke er til Ende med Afstemningen i Dag. Samme „Aalborg Amtstidende“ skrev nemlig for nogen Tid siden:

„Det konservative Folkeparti skal vide, at ustraffet vil et Forlig med Regeringen paa dette Punkt ikke blive“.

Ja, jeg vil sige: Jeg er slet ikke uenig med „Aalborg Amtstidende“; men jeg maa blot hævde, at Adressen paa Advarselen er forkert. Der skulde jo have staaet: *Venstre* skal vide, at ustraffet vil et Forlig med Regeringen paa dette Punkt ikke forblive o. s. v. Det var gode og mandige Ord. De interesserede mig meget; for jeg holder meget af, at Folk siger deres Mening lige rent ud, saa det ikke kan misforstaas. Det mener jeg ogsaa om et andet fortræffeligt Udtryk, som er af ret ny Dato indenfor det politiske Omraade, nemlig dette om at kridte Støvlerne og staa fast. Dette Raad er sikkert meget velment og nyttigt, særlig hvis man er inde i en Slingrekurs. Desværre synes det, at vi i Dag er kommet til det Punkt i Forhandlingerne, at disse velmente og gode Raad fra „Aalborg Amtstidende“ ikke har baaret nogen Frugt, for det er vel ikke saaledes at forstaa; at hvis det konservative Folkeparti havde sluttet Forlig med Regeringen, var det en ulovlig Trekant, men naar det er Venstre, som gaar ind i Forlig, er Trekanten lovlig? — jeg er i hvert Fald temmelig sikker paa, at det ikke har været „Aalborg Amtstidende“s Mening.

Jeg skulde ikke have sagt meget om hele denne Venstres Stilling eller øvet nogen særlig Kritik af den i det hele taget, hvis ikke Venstres førende Blad i denne Sag, „Morgenbladet“, havde rettet en saa voldsom Kritik, dels mod det konservative Folkepartis Stilling, dels mod min Stilling som Ordfører. Hvilken Stilling Venstre vil tage til de forskellige af Regeringen fremsatte Lovforslag, interesserer mig for saa vidt meget lidt, og det forandrer heller

ikke min Stilling, selv om jeg maa sige, at jeg samfundsmæssigt set følger Venstres Stilling til de forskellige Forslag med stor Opmærksomhed, og jeg er sikker paa, at det gør Vælgerne ogsaa. Jeg skal dog ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa denne Del af Spørgsmaalet, men skal vende tilbage til et Par andre Avisudtalelser om Boligloven og dens Behandling her i Tinget, de kaster nemlig et vist Lys over den Interesse, der har været vist det oprindelige Lovforslag og de stillede Ændringsforslag.

Adskillige Blade har forundret sig en hel Del over, at mit Parti har valgt mig til Ordfører, skønt dette dog i og for sig kunde synes ret naturligt. Ved de tidligere Boliglovforslags Behandling var Dr. Johannes Lou og Hr. Bouet sammen med mig Medlemmer af Udvalget, og da de andre to Herre ikke mere er Medlemmer af Tinget, laa det dog nær, at mit Parti overdrog mig Ordførerskabet, da jeg havde deltaget i de tidligere Forhandlinger.

Det fine og velskrevne store Blad „Politiken“ havde for nogle Dage siden ogsaa en Artikel om Boligloven, og Bladet kom ved den Lejlighed ind paa en Omtale af mit Ordførerskab. Bladet udtalte en Beklagelse af, at jeg, der var Gartner i Odense, skulde hyppe disse københavnske Kartofler. Jeg forstod det saaledes, at Bladet havde Medlidenhed med mig, og det takker jeg for.

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at dette vedrører ikke Ændringsforslagene eller Lovforslagets Paragraffer. (*Christmas Møller:* Der bliver jo ingen Generaldebat ved tredie Behandling!).

Carlsen-Skiødt: Hvis der bliver en Generaldebat ved tredie Behandling, kan jeg udsætte disse Udtalelser til da, men jeg er for øvrigt lige straks færdig. Den nævnte Artikel i det store, velskrevne Blad „Politiken“ forstod jeg altsaa som en Beklagelse, og jeg takker derfor, men jeg maa føje til med den gamle Sangs Ord: Hold Taare op at trille! Der er ingen Grund til at beklage mig.

Helt anderledes var det med „Morgenbladet“, der aabenbart kunde trænge til at lære noget af „Politiken“, hvad Stil m. v. angaar. Dette Blad skrev ikke nær saa pænt om mig. (Formanden rejser sig). Nu er jeg straks færdig. Bladet skrev om mig, at jeg var en daarlig Taler, mine Ord og Fagter, ja, selv Klæder, var af ringeste Art. Det første er vist rigtigt nok, det skal jeg ikke modsige. Bladets Udtalelser angaaende mine Klæder gør mig egentlig ondt af